

лісових порід: це дуб, сосна, ялина, береза, вільха, осика, липа, модрина та інші.

Природно-заповідний фонд району налічує 11 заповідних територій, у тому числі ландшафтний заказник державного значення «Шалигинський» та місцевого значення «Верхньоесманський». Збережені в природному стані дивовижні гідрологічні утворення самовитічних джерел води, які мають цінні смакові і лікувальні властивості: «Заруцькі джерела» в селі Заруцьке Білокопитівської сільської ради, «Джерела Ключи» в селі Сваркове, «Сім джерел» – село Шалигине, «Джерело» – село Вікторове Уздицької сільської ради [2].

Приймаючи до уваги природно-ресурсний потенціал, екологічний стан території, можна зробити висновок, що провідними галузями господарства регіону є агропромисловий комплекс, також розвивається туризм, оскільки є багато історичних та природних пам'яток, торгівля, адже тут проходять й важливі транспортні артерії.

Список використаних джерел:

1. Леонтьєва Г.Г. Географія Сумської області: населення і господарство / Г.Г. Леонтьєва, А.О. Корнус. – Суми: СумДПУ ім. А.С. Макаренка, 2006. – 73 с.
2. Глухівський район. URL: <https://uk.wikipedia.org>
3. Головне управління статистики Сумської області. URL: http://sumy.ukrstat.gov.ua/?menu=99&article_id=11833
4. Історія Глухова. URL: https://hlukhiv.com.ua/articles/history/gorod_gluhov.html
5. Сумська область: Географічний атлас : Моя мала Батьківщина // Гол. ред. кол. І.В. Удовиченко. Київ : Вид-во «Мапа», 2006. 20 с.

ПРОМИСЛОВІСТЬ МІСТА ШОСТКА

Шако І. В.

Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка
ira.shako.00@i.ua

Місто Шостка є одним з важливих промислових центрів Сумської області. Історія цього населеного пункту безпосередньо пов'язана з виготовленням селітри та пороху. Засноване у 1739 році як робітниче селище при будівництві порохового заводу. Перший завод тут працював у 1739–1742 роках. З кінця 1771 р. розпочалося спорудження «Шосткинського порохового заводу». З 1802 року селище Шостка увійшло до складу Глухівського повіту Чернігівської губернії. У 1848 р. тут побудували капсульний завод. Кожна нова війна Російської імперії ставала поштовхом для розвитку заводу і селища [3]. У 1924 р. Шостка одержала статус міста [5].

На даний час промисловість м. Шостки дещо скоротилася. Основними галузями міста є електроенергетика, промисловість будівельних матеріалів, хімічна, деревообробна, легка та харчова промисловість.

Електроенергетика представлена ТЕЦ з встановленою електричною потужністю 115 МВт і тепловою потужністю 611 Гкал, яка є найбільшою в регіоні. Електрифікація Шостки проводилась за рахунок електростанції порохового заводу і розпочалася в 1904 р. Сьогодні на ТЕЦ використовують, як основне паливо, природний газ, аварійно-резервне паливо – мазут. За останні роки була завершена реконструкція 1-ї черги Шосткинської ТЕЦ, а також реконструйована теплова та енергетична система у ВАТ «Шосткинський міськмолкомбінат» [4; 7]. Система теплозабезпечення м. Шостка – закрита, централізована, включає Шосткинську ТЕЦ і 8 районних котелень. З них ТЕЦ і 5 котелень входять до складу ТОВ "ШП" Харківенергоремонт". Також до його складу входять 6 центральних теплопунктів (ЦТП) [2].

Шостка завжди славилася своєю хімічною промисловістю, не дарма ж її називали містом хіміків. Найвідоміше Шосткинське підприємство – виробниче об'єднання Свема, яке випускало кіно-, фото- та магнітну плівку для всього СРСР. Нині воно припинило своє існування. На території міста працює АТ «Завод хімреактивів», випускало до 1300 назв хімічних реактивів і препаратів. Також тут працюють казенні підприємства «Шосткинський казенний завод «Імпульс», ТОВ «Плюс ЛДТ», ТОВ «Фармхім», ТОВ фірма «Укрпромупровадження ЛТД», ВАТ «Шосткинський завод хімреактивів» [4].

Також на території Шостки розташоване підприємство по виготовленню субстанцій, з яких в подальшому виготовляються ліки «Фармак». Виготовляється субстанція антраль (для таблеток «Антраль»), субстанція мебгідралін (з цього концентрату у подальшому виготовляють ліки проти алергії – «Діазолін»), розчин валідол для «Валідолу», амізон для таблеток «Амізону». Етиловий ефір альфа-бромізовалеріанової кислоти (з нього виготовляють ліки «Барбовал», карвалол). Частка експорту «Фармак» складає понад 20% (США з 2020 р., Швеція з 2016 р., Німеччина з 1995 р., Латвія з 1993 р. та ін.) [8].

Промисловість будівельних матеріалів представлена ТОВ «Плюс ЛТД». Це провідне підприємство України з виготовлення та розробки пакувальних, електроізоляційних та енергозберігаючих матеріалів. Основні види продукції: плівки поліетилететфталатні (ПЕТ): аморфні, металізовані або двоосноорієнтовані термофіксовані; електроізоляція плівковмісна пазова і виткова: плівкоелектрокартон, синтофлекс, ізофлекс, фолсан, фолмід, ПЕТ-Е

та ін; термо-, гідроізоляція; повітропроводи гнучкі для систем вентиляції, повітряного опалення та кондиціонування тощо [6].

Серед підгалузей деревообробної промисловості виділяється меблева, яка представлена ПП «Катунь». Підприємство спеціалізується на виробництві м'яких та корпусних меблів. Також діє ПП «Грант-Сервіс», яке спеціалізується на виробництві кронштейнів, палетів, піддонів вантажних дерев'яних, заготовок для європіддонів. Виробництвом лущеного шпону, клеєної фанери, деревинно-стружкових та ламінованих плит, інших панелей та плит, підприємство також займається виробництвом дерев'яних будівельних конструкцій та столярних виробів, дерев'яної тари займається Шосткинське ТОВ «Стандарт-2002». Целюлозно-паперова промисловість представлена ТОВ «Тара-сервіс», який виготовляє целюлозний гофрокартон, тару з гофрованого картону, клеєну тару тощо. Крім нього, виробництвом гофрокартону, паперової та картортонної тари займається ТОВ «Торгово-виробниче підприємство «Зодіак» [4].

Легка промисловість представлена швейною галуззю. Діє ТОВ «Галант», яке спеціалізується на виробництві світло-відбиваючої стрічки на тканинній основі.

Найбільш диверсифікованою є харчова промисловість, яка включає борошномельну, м'ясну, сироробну. Найбільш відоме – ПАТ «Бель Шостка Україна». Це український лідер по виготовленню порційного сиру, входить до складу групи Bel. «Бель Шостка Україна» випускає тверді та плавлені сири торгової марки «Шостка», плавлені сири торгової марки «Весела Корівка», є імпортером та дистриб'ютором унікальних сирів Mini Babybel, Kiri, Leerdammer та «СирХрум» [1].

Отже, місто Шостка займає значне місце в промисловому комплексі Сумської області. Основними галузями міста є електроенергетика, промисловість будівельних матеріалів, хімічна, деревообробна, легка та харчова промисловість.

Список використаних джерел

1. Бель Шостка Україна. URL: <https://latifundist.com/kompanii/1861-bel-shostka-ukraina> (дата звернення: 07.04.2022).
2. Екскурсія на Шосткинську ТЕЦ. URL: <https://htcolledge.sumdu.edu.ua/ua/novini/33-ekskursiia-na-shostkynsku-tets> (дата звернення: 07.04.2022).
3. Історична довідка про Шостку. URL: <https://shostkamuseum.com.ua/projekt/istorichna-dovidka-pro-shostku/> (дата звернення: 06.04.2022).
4. Корнус А.О., Корнус О.Г. Промисловість Сумської області (економіко-географічне дослідження) : монографія. Суми : СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2017. 136 с.

5. Пам'ятки Шостки. URL: <https://mistoua.com.ua/shostka> (дата звернення: 06.04.2022).
6. Плюс ЛТД, ООО. URL: <https://plusltd.all.biz/> (дата звернення: 07.04.2022).
7. Початок великої енергетики. Сумська, Шосткинська та Охтирська ТЕЦ. (1943-1970 роки). URL: <https://www.soe.com.ua/about-comp/museum/21-katmuzej/333-pochatok-velikoji-energetiki-sumska-shostkinska-ta-okhtirska-tets-1943-1970-roki> (дата звернення: 07.04.2022).
8. «Фармак» создал производство субстанций в Шостке. URL: https://farmak.ua/ru/news/farmak-_stvoriv_virobnitstvo_soubstantsiy_ou_shostsi/ (дата звернення: 07.04.2022).

ШТУЧНІ ВОДОЙМИ УКРАЇНИ: КІЛЬКІСНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Шершак М.О.

Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка

Проблеми штучних водойм в Україні наразі сильно загострюються та потребують негайного вирішення. Більшість із них знаходяться у незадовільному стані, цьому сприяє активне їх замулення, заростання водною рослинністю, що в свою чергу, призводить до зменшення їх об'єму та площі водного дзеркала. Значна частина малих за площею та неглибоких штучних водойм втратила господарське значення, перетворилася на штучні басейни-випаровувачі, або заросла і перетворилася на болото.

Згідно Водного кодексу України [1] до водного фонду України відносяться штучні водойми (водосховища та ставки).

Водосховище це штучна водойма місткістю понад 1 млн. м³, збудована для створення запасу води та регулювання її стоку [2]. Їх класифікують за повним об'ємом (км³) та площею водного дзеркала (км²): найбільші понад 50 км³ та понад 5000 км²; дуже великі 50-10 км³ та 5000-500 км²; великі 10-1 км³ та 500-100 км²; середні 1-0,1 км³ та 100-20 км²; невеликі 0,1-0,01 км³ та 20-2 км²; малі до 0,01 км³ та до 2 км².

Ставок штучно створена водойма місткістю не більше 1 млн. м³ [2]. Їх класифікують за повним об'ємом (м³): дуже великі (понад 500 тис. м³), великі (200-500 тис. м³) становлять 13%, середні (50 -200 тис. м³), малі (10-50 тис. м³) та дуже малі (до 10 тис. м³) [5].

Водосховище – це штучна водойма, призначена для зберігання води і використання її в народному господарстві. Дуже часто створюються вони в долинах річок за допомогою водопідпірних споруд, в такому випадку ці водосховища називаються річковими. Але також можуть вони бути і озерними.